

Strop^{N°} 60 Ten Toga

16^e JAARGANG
SEPTEMBER
OKTOBER
NOVEMBER
2024

Trimestrieel tijdschrift

Inhoudstafel

Togapraat door mr. Griet Van Durme 3
Woord van de stafhouder 4
Dubbelbekwaam: mr. Reinhard Van Hecke door mr. Johan Cansse 6
Recht op boeken door mr. Peter Callens 8
Vlaamse Conferentie door mr. Sarah Byttebier 11
Bewegingen 14
Advocatenrun / Prijs van de democratie voor OVB / Wel en wee 16
Statistieken Tucht door Laney Wybo 17
In memoriam mr. Stefaan Gobert door mr. Tom Hemelaer 19
In memoriam mr. Alfons Heyvaert 19
Tegenlezen door Querci 20
Alleman Olympiër door mr. Dirk Van de Gehuchte 21
Rechtenopleidingen aan HOGENT door mr. Peter De Wilde 22
Vrederechter Michel de Clippele door mr. Johan Cansse 24
Commissie van de stagiairs door mr. Anneleen Valcke 28
Poezie in 't gerecht: liever nie... door Saskia Goethals 30

COLOFON

Een uitgave van Orde van Advocaten - Balie Gent

Verantwoordelijke uitgever: Orde van Advocaten – Balie Gent,

Frank Van Vlaenderen, stafhouder, gerechtsgebouw, Opgeëistenlaan 401, 9000 Gent.

Hoofdredactie: mr. Griet Van Durme

Redactieraad: mr. Laura Otte, mr. Chris Cauwe, mr. Ingeborg Vereecken, mr. David Serrus, mr. Dirk Van de Gehuchte,

mr. Lenny Van Tricht, mr. Vincent Rits, mr. Yves Bracke, mr. Nina Van Eeckhaut, mr. Peter De Wilde, Saskia Goethals,

mr. Sarah Byttebier, mr. Anneleen Valcke

Ontwerp & layout: Stook.be

Togapraat

| door mr. Griet Van Durme

Een goed vonnis brengt een cocktail van positieve emoties met zich mee, van opluchting en voldoening tot trots en motivatie.

Het is een bevestiging van je harde werk en toewijding, en het versterkt je vastberadenheid om te blijven streven naar rechtvaardigheid voor je cliënten.

Grappig dat ik onlangs bij de deken van de Nederlandse Orde van Advocaten las dat je ook met een “IKEA-hotdoggevoel” de zitting kunt verlaten.

Bij IKEA kun je na je bezoek vlak bij de uitgang een (goedkope) hotdog krijgen. Dit geeft de bezoeker een fijn gevoel (wat een koopje!). Dat gelukzalige gevoel overstemt het gevoel dat je weer met veel meer spullen naar huis gaat dan waarvoor je gekomen was.

Ik hoop confraters, dat jullie dit niet al te vaak overkomt :-)

In dit nummer een zekere zomerse luchtigheid afgewisseld met ernst.

Bijzonder blij ben ik met de nieuwe rubriek “Tegenlezen”. Stiekem hoop ik uiteraard hiervan iets terug te vinden in jullie procedurestukken. Gedisciplineerd woordgebruik lijkt me als advocaat geen overbodige luxe.

Ik wens iedereen alvast een mooi begin van een nieuw gerechtelijk jaar toe en een bijzonder warm welkom aan de nieuwe stagiairs aan onze fijne balie.

| door stafhouder Frank Van Vlaenderen

Zijn we het onszelf niet verplicht

Consores, confraters

Welkom nieuwe consores en confraters, van harte, welkom aan de vermaarde Gentse balie.

Ik val meteen met de deur in huis, ook voor u.

Bij aanvang van een nieuw gerechtelijk jaar aan eenieder de open vraag: zijn we het onszelf niet verplicht iets te doen? Vragen is één ding, voorstellen een ander, maar in essentie horen we iets te doen.

Waarom moeten we iets doen?

Omdat we al jaren passief toekijken. We denken dat onze noodzakelijkheid zo vanzelfsprekend is dat we niets hoeven te doen om die te verdedigen.

iets te doen?

Doen!

Het vertrouwen van het publiek in ons kalft af, niet als een storm die het duin behapt (behoudens de voor velen vergeten Witte mars), maar golfslag na golfslag. Het wordt ons keer op keer pijnlijk duidelijk gemaakt. We horen het openlijke gemor van degenen die ons niet begrijpen, en ja, rechtbanken en kantoren lopen geleidelijk leeg.

We zuchten, maar berusten met het idee dat het publiek ons niet begrijpt; we werken verder, uitgepierd door zovelen die niet eens meer begrijpen dat een samenleving meer behoeft dan het eigenbelang.

Maar we kunnen dat niet langer toestaan.

Ik vraag u om onze waarden en onze dagelijkse, onophoudelijke en risicovolle inzet te etaleren, om onze onmisbare maatschappelijke rol zichtbaar te maken.

Laten we aan het grote publiek duidelijk en onbeschoemd tonen wie we zijn, welke inspanningen we ons dag in dag uit getroosten om geweld uit de reële en virtuele riolen, stegen, straten te halen; rust te brengen in manke persoonlijke en zakelijke relaties; zwakkeren en bedreigden omzeggens kosteloos te beschermen; de economie te vrijwaren tegen allerhande misbruiken; de overheid te houden aan haar plichten; onafhankelijk daar te zijn waar niemand nog is om basisrechten te vrijwaren.

Advocaten vertrouwen voluit het publiek en haar samenleving, dit mag duidelijk worden gezegd. Dag in dag uit, bij nacht en ontij staat een advocaat de rechtzoekende bij, wie deze ook is.

Het vertrouwen van het publiek in de advocaat is te herstellen, niet op ons eenvoudig verzoek, maar door dagelijks te laten zien dat we met persoonlijke inzet het mijnenveld van regels betreden om de samenleving in balans te houden en geweld te bannen. We verdedigen voor- en nadelen in de voortdurende zoektocht naar momentele rechtvaardigheid.

Samen!

U staat niet alleen. Het is onze plicht samen te werken met u en ons te verenigen in een gemeenschap van onafhankelijke intellectuelen, een common.

We kunnen het ons werkelijk niet langer laten overkomen. We hebben genoeg ideeën om te (re)ageren.

Ik nodig bij aanvang van dit nieuw gerechtelijk jaar ieder advocaat uit tot zelfrespect en introspectie; niet meer te aanvaarden dat we als hoogopgeleiden en risicovolle ondernemers worden miskend door frugale overheden; niet meer te aanvaarden dat we gehoond worden omdat we het aandurven onpopulaire maar pertinente vragen te stellen; niet meer te aanvaarden dat men ons uitspeelt tegen elkaar.

Als we beseffen welke macht we samen kunnen ontwikkelen om Justitie naar haar juiste plaats te tillen in de kolkende samenleving, kunnen we doen wat nodig is om het vertrouwen te herwinnen en te tonen dat we het essentiële respect voor ons beroep verdienen.

De kracht ligt in onszelf en onze wederzijdse erkenning versterkt de kracht van ieder advocaat.

Wij zijn het aan onszelf verplicht te verdedigen wie wij zijn.

Aan allen een moedig gerechtelijk jaar.

Ik sta achter ieder van u.

Dubbel
Bekwaam

ALS ER TEGEN DAN NOG SNEEUW LIGT ...

| door mr. Johan Cansse

Zoals wel vaker in mijn leven was het ook met skiën geen liefde op het eerste gezicht:

te ver, te koud, te hoog, te steil, te snel, te gevaarlijk en allemaal veel te veel gedoe.

Ook vele lessen en jaren ervaring maakten van mij nooit een fanatieke fan:

een paar uurtjes per dag en dan nog alleen bij ideaal zonnig weer, meer zat er niet in maar had ik ook niet nodig

om één keer per jaar te genieten van die door sneeuw gedempte en tot witte perfectie gecamoufleerde luide

en lelijke wereld in de bergen. Sommigen, ongetwijfeld met meer volharding en talent,

zijn wél lyrisch over een leven op ski's... Mr. Reinhard Van Hecke is één van hen.

Dubbel Bekwaam

Kampen volzet

Veel ouders willen in de vakantie hun puberende kinderen op kamp en de mijne waren geen uitzondering. Op mijn 14 waren in de kerstvakantie alle sportkampen volzet, behalve een skikamp, wat mijn eerste kennismaking zou worden. Het was bijna ook mijn laatste trouwens: onze skileraar had het lumineuze idee om mij na drie dagen langs de olympische piste (Madonna di Campiglio) naar beneden te sturen. Bij de eerste bocht ben ik aan een rotvaart met mijn gezicht eerst de berg afgegleden, om pas tot stilstand te komen nadat een komeet (de skileraar dus) mij nog voorbij was geskied en tegen wiens benen ik tot stilstand ben gekomen. Een paar meter lager was ik in de ravijn geëindigd.

Na dat eerste sportkamp bleef ik jaarlijks verder meegaan met de mutualiteit, skiede ik tijdens de rechtenstudies vaak mee met het VRG, maar zou de minstens-twee-keer-per-jaar-ambitie moeten wachten tot na de start van mijn professionele loopbaan en dan nog een paar keer onderbroken door zware lichamelijke letsels aan de knieën. Die letsels waren niet ski-gerelateerd maar hadden alles te maken met mijn altijd-alles-teveel mentaliteit: te veel gelopen, te veel gebasket, te veel gebadmintond ... tot er geen kraakbeen meer over was in beide knieën en een lang herstel met zware revalidatie onvermijdelijk was. Die revalidatie heeft me veel sterker gemaakt en met een professioneel begeleide keuze inzake de juiste skileraar en -latten en met een systematische verbetering van mijn skitechniek is de liefde voor het skieën vanaf mijn 30ste pas écht in bloei gekomen. Sedert een zestal jaar vind ik mezelf goed genoeg om het ook aan anderen te leren en ben ik ook als ski-initiator erkend.

Vrijheid

Zeker in het begin waren het de punten voor sfeer en gezelligheid die mij bekoorden, maar ondertussen schuilt de grootste aantrekkingskracht voor het skiën zonder de minste twijfel in het mij gelukkig makende gevoel van absolute vrijheid: je eigen pad kunnen kiezen, zelf je snelheid regelen, een bocht nemen wanneer en waar je dat zélf wil zonder dat iemand je kan beïnvloeden of manipuleren. Zelf ook je eigen grenzen aftasten... ook op de leeftijd van 45 jaar blijf ik mezelf graag fysiek uitdagen. Het is die absolute vrijheid, zowel op als naast de piste, waar niets tegenop kan, uiteraard gecombineerd met de adembenemende vergezichten en het bij voorkeur dito gezelschap. Ik ski graag alleen, maar een ganse week zou ik dat niet willen en het belang van goed gezelschap, zowel op als naast de piste, kan moeilijk worden overschat.

Onverwachte bobbel

Ik probeer sowieso gans het jaar door fit te blijven door het vele sporten: fietsen, tennis, padel... maar als de winter er aan komt, dan doe ik daar bovenop specifieke stabilisatieoefeningen, met focus op rug- en buikspieren en zeker ook op de versterking van de beenspieren. Je moet altijd voorbereid zijn op een onverwachte bobbel in de piste en dat kan je alleen maar opvangen met een goede musculatuur.

Het liefst leef ik me uit in de grote ski-gebieden met heel lange afdalingen. In Sölden bijvoorbeeld kan je tot wel 10 km in één rit naar beneden glijden en voel je elke vezel van je spieren branden en dan kom je beneden met een brede glimlach, wetende ... ik ben moe maar vooral voldaan. Zalig vind ik dat en als mijn lichaam het toelaat, zou ik die zaligheid zo lang mogelijk willen laten duren, bij manier van spreken tot aan mijn 100 jaar... als er tegen dan nog sneeuw ligt, tenminste. En in de tussentijd heb ik nog twee dromen: een heli-ski waarbij je dus hetzij uit een helikopter springt, hetzij wordt afgezet op ontoegankelijk gebied en misschien ook nog wel eens over de oceaan gaan skiën in de gekende grote skigebieden in Amerika en Canada.

Glimlach

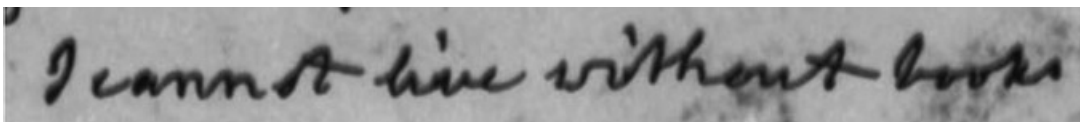
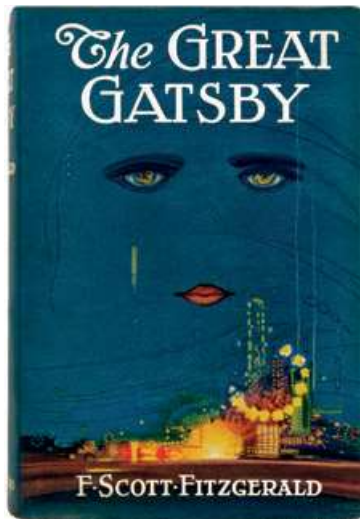
Aan confraters die willen beginnen skiën (of daar al een tijdje mee bezig zijn) zou ik in de eerste plaats aanraden om mee te gaan met de shortski die jaar na jaar vlekkeloos wordt georganiseerd door de Vlaamse Conferentie. Er zijn nu reeds een aantal confraters ingeschreven van eind 20, begin 30, die nog nooit op de latten hebben gestaan en die ik zeer graag als monitor onder mijn vleugels wil nemen. Ik verheug me nu al op hun glimlach die ik al zo vaak zag verschijnen telkens de eerste angst is verdwenen en de eerste afdalingen beginnen te lukken. Wie nog mee wil: info@vlaamseconferentie.be

Altijd alles teveel ... niet een rustig ritje fietsen, maar trappen tot je er bij neervalt... niet een spelletje tennis, maar een volledige match die je natuurlijk moét winnen... niet een béétje fitnesssen, maar gewichten duwen tot je spieren dreigen te scheuren ... en als je niet meer kan, dóórgaan ... en daar nog deugd uit halen ook. Wat mij betreft: welkom in de hel, maar welkom in de hemel van Mr. Reinhard Van Hecke ... respect maar zonder afgunst.

Recht op Boeken

mr. Peter Callens

Boeken, een noodzaak

'I cannot live without books,' schreef Thomas Jefferson in een iconische brief van 10 juni 1815 aan die andere Founding Father, John Adams, de tweede president van de Verenigde Staten. Jefferson was zijn vicepresident en tevens zijn opvolger, maar de vriendschap tussen de twee grootheden van de Amerikaanse onafhankelijkheidsstrijd was weggesmolten. Onoverbrugbare rivaliteit was in de plaats gekomen.

In 1815 was Jefferson 72 jaar oud. Hij had zich teruggetrokken in Virginia, op zijn landgoed Monticello – tot op de dag van vandaag een magnifieke plek, maar tegelijk een onuitwisbare smet op het gulden blazoën van de opsteller van de Declaration of Independence. De aanwezigheid van slaven op het domein, ondanks alle grote principes van vrijheid en gelijkheid, besmeuren voor altijd de grootse verdiensten van de auteur.

Wat was er gebeurd en waarom schreef Jefferson de brief aan Adams?

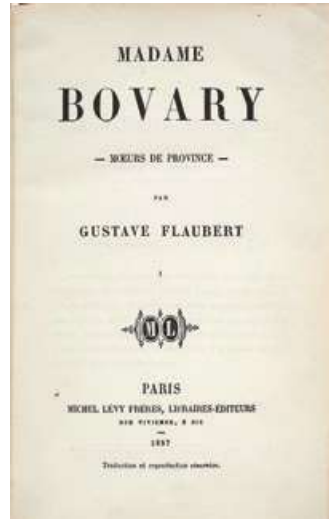
Drie jaar eerder, in 1812, tijdens de zogenaamde Tweede Onafhankelijkheidsoorlog tussen de Amerikanen en de Engelsen waren de Britse troepen Washington, D.C. binnengedrongen. Zij staken het Capitool in brand en de Congresbibliotheek, een verzameling van 3000 boeken, ging in de vlammen op.

Jefferson schreef: 'Ik verneem via de kranten dat het vandalisme van onze vijand in Washington, met de vernietiging van de openbare bibliotheek samen met het nobele gebouw waarin zij gehuisvest was, getriomfeerd heeft over de wetenschappen en de kunsten.' Boekverbrandingen en aanvallen op het Capitool, nooit is er veel goeds van gekomen.

Jefferson bezat een grote bibliotheek, die hij deels geërfd had van zijn vader maar zelf verder aangevuld had. Hij toonde zich bereid om zijn boekenverzameling te verkopen aan het Congres, tegen de prijs en de betalingsvoorwaarden die het parlement zelf mocht bepalen. Om 6.487 boeken ging het, volgens de inventaris die het Congres maakte, en de prijs zou 23.950 dollar bedragen. Bij de overdracht bleek men zich misrekend te hebben: er waren 6.707 boeken, 220 méér dan geïnventariseerd. Jefferson vroeg geen prijssupplement. Medio mei 1815 kwamen tien huifkarren vol boeken vanuit Monticello aan in de hoofdstad.

In een brief van 1815 schreef Jefferson: 'een interessante schat is toegevoegd aan [Washington, D.C.], dat nu het onderkomen geworden is voor wat zonder enige twijfel de meest exquisite collectie boeken is in de VS, en ik hoop dat dit niet zonder algemeen gevolg zal blijven voor de literatuur van ons land.'

Recht op Boeken

Zonder boeken kan ik niet leven, had Jefferson geschreven aan Adams. Maar hij voegde eraan toe, misschien om zichzelf te troosten na het vertrek van zijn bibliotheek, dat hij met minder boeken genoeg zou kunnen nemen, nu hij ze meer voor het amusement, dan voor het gebruik kon bestemmen.

Jefferson stierf op 4 juli 1826, op de dag zelf van de vijftigste verjaardag van de Verklaring van Onafhankelijkheid. Adams en Jefferson rivaliseerden niet alleen over politiek, maar ook – niets menselijks was hen vreemd – over wie van beiden de andere zou overleven. Nodeloze bekommernis en ijdele hoop. Jefferson en Adams stierven allebei op dezelfde dag, 4 juli 1826.

Manent vestigia irritae spei, schreef Tacitus in zijn Annalen. 'Er blijven nog sporen over van een ijdele hoop.' Hij had het over de megalomane projecten van keizer Nero, waarvan alleen de blakende onafgewerktheid overgebelevd was.

Niet ijdel was Jeffersons plan om de bibliotheek van het Congres een nieuw leven in te blazen met zijn boekenverzameling. Vandaag is de Library of Congress een magische plek. De oude en respectabele, maar anno 2024 strompelende democratie in dat machtigste land ter wereld bewaart er het intellectuele geheugen van de wereld.

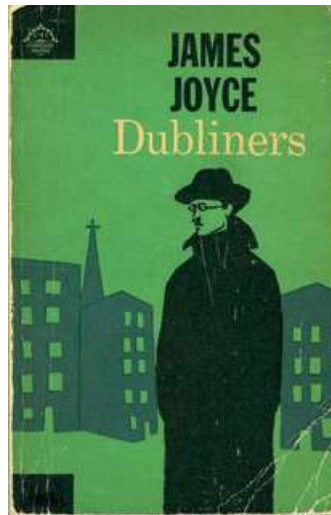
Bibliotheken: het zijn tempels. Na de ondergang van de antieke heiligdommen zijn de goden in het geheim daarnaartoe verhuisd, toen zij, in rang verlaagd, afgoden werden. Wie stil is en aandachtig luistert kan ze nog horen, wanneer zij door de gangen schrijden. Bij momenten tikken zij er op de kasten, stiekem sloffen zij over het parket en laten soms een boek vallen.

Als de som van de onderdelen meer is dan het totaal, dan zeker in de bibliotheken. Grote bibliotheken huisvesten mysteriën. Niemand kan er alles gelezen hebben. Niemand kan alles weten wat er te vinden is. Niemand kan alles begrijpen wat er daar geschreven staat. En toch is al die kennis er tastbaar aanwezig, je kunt ze met beide handen vastpakken. Het resultaat van jaren, van eeuwen verzamelen, bijeenbrengen, klasseren, behoeden, vastnemen, lezen, bekijken, terugzetten.

Op de juiste plaats, of soms op een foute plek, zodat een boek voor decennia verdwijnt, om plots door een toevalstreffen teruggevonden te worden. Een bibliothecaris kijkt onthutst, gechoqueerd door zoveel nalatigheid die ervoor gezorgd heeft dat dit boek voor jaren als vermist moest worden opgegeven, tot verdriet van hypothetische lezers. Een andere, beter gemutste boekerijsuppoost krijgt voor het eerst sinds mensenheugenis een glimlach op de lippen, alsof een verloren zoon teruggekeerd is en het vetgemeste kalf geslacht mag worden.

Het zijn trekpleisters, die bibliotheken waar eerbiedwaardigheid en geleerdheid een geur gekregen hebben.

Recht op Boeken

Pascal Quignard
Tous les matins
du monde

Ze blijven je bij, nestelen zich in je geheugen en leven er voort. De Nationale Bibliotheek in Ljubljana, meesterwerk van de architect Jože Plečnik. De Wren Library van Trinity College in Cambridge en de bibliotheek van dat andere Trinity College, in Dublin. Of de Bodleian Old Library in Oxford. De Strahovbibliotheek in Praag. De Österreichische Nationalbibliothek in Wenen. De Oodi-bibliotheek van Helsinki. Ga zo maar door. Dichter bij huis, de Nottebohmzaal in Antwerpen. De Krook in Gent. Of, voor uw dienaar, het voormalige bibliotheekgebouw in Kortrijk, nu het rijksarchief. Dat was eertijds de Berg van Barmhartigheid, daar heeft de barmhartigheid van het Boek mij omarmd.

Barmhartigheid was er ook voor de Leuvense universiteitsbibliotheek, dat levende litteken van de geschiedenis. Tweemaal herrees zij na oorlogsgeweld als een feniks uit haar as, dank zij schenkingen, een revanche van de beschaving op de barbarij. Boeken, oneindig is hun vriendschap. Zij zijn ook met oneindig veel en worden dagelijks nog talrijker. Oneindig veel mensenlevens zijn ondertussen nodig om ze allemaal uitgelezen te krijgen. Maar evenveel bijkomende mensenlevens zijn nodig om ze te begrijpen, te doorgronden, met elkaar in verband te brengen,

te rangschikken en erover met anderen van gedachten te wisselen. Grenzen kent hun weldadigheid niet.

Altijd ben ik een lezer geweest, maar lange tijd geen herlezer. Herlezen, het was voor lieden met teveel tijd of te weinig belangstelling. Er zijn nog teveel ongelezen boeken om je te verdiepen in boeken die je al gelezen hebt. Die opvatting heb ik achter mij gelaten.

Er zijn boeken die je bijblijven. Je denkt dat zij onveranderd blijven. Dat wat je leest op je twintigste hetzelfde gebleven is als je het nog een keer leest op je zestigste. Vanitas. Zij blijken iets anders te zeggen dan wat je dacht. En ze zeggen het anders.

Er zijn ook boeken die onleesbaar waren en het jaren later niet meer zijn. *La Chartreuse de Parme* is er zo een. Omgekeerd bestaat ook, trouwens.

En er zijn boeken die je pas na vele jaren aankunt. *The Great Gatsby* van Scott Fitzgerald bijvoorbeeld. Ooit gelezen, niets van begrepen. Lang is het nochtans niet, maar over lengte gaat het hier ook niet. Jaren later nam ik het opnieuw ter hand: een meesterwerk van het loepzuiverste water. De laatste keer dat ik het vastnam las ik het tweemaal na elkaar.

Herlezen boeken bouwen een mensenleven op. Zij schragen het gemoed, dooraderen de geest. *Het Fregatschip Johanna Maria*, een vergeten boek van de vergeten schrijver Arthur van Schendel, een onvolprezen loflied aan het doorzettingsvermogen, de gehechtheid, en finaal aan de vergankelijkheid – een stijlmonument, de Nederlandse taal op haar hoogtepunt. Elke letter ervan ademt nostalgie.

Light Years van James Salter. *Madame Bovary*. Maupassants *Une Vie*. Delen van de *Mémoires* van Saint-Simon, het stuk over de dood van Lodewijk XIV bijvoorbeeld. *The Dead* uit de bundel *Dubliners* van Joyce. Het leven, de jaren, de liefde en de dood. Werken waar stijl, sfeer en inhoud elkaar ondersteunen en het geheel naar adembenemende hoogten stuwen.

'*Tous les matins du monde sont sans retour*', schrijft Pascal Quignard als aanhef van het zesentwintigste hoofdstuk van het prachtige boek waarvan de titel met dezelfde woorden aanvangt. Een dag zonder boek is een dag die verloren gaat en nooit meer terugkomt. '*I cannot live without books.*'

De Vlaamse Conferentie

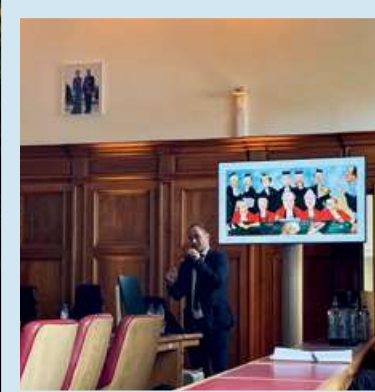
door mr. Sarah Byttebier

In de gerechtelijke vakantie blikt de Vlaamse Conferentie met veel voldoening en tevredenheid terug op haar 150ste werkingsjaar.

Een ware kers op de taart van dit jubileumjaar is het jubileumboek, getiteld “150 jaar Vlaamse Conferentie der Balie van Gent”. Het bestuur van de Vlaamse Conferentie heeft het afgelopen gerechtelijke jaar druk gewerkt aan het centraliseren en digitaliseren van het (voorheen papieren) archief. Het boek beschrijft enerzijds de geschiedenis van onze organisatie en memorabele gebeurtenissen of verwezenlijkingen, anderzijds worden de warme momenten van de afgelopen 25 jaar herbeleefd.

Op **17 mei 2024** werd het jubileumjaar feestelijk in de verf gezet met een plechtige zitting in het Hof van Beroep te Gent. Professor Dr. Sebastian VANDENBOGAERDE, verbonden aan de UGent en Antwerpen, dook met veel plezier in de archieven van de Vlaamse Conferentie. Tijdens zijn boeiende uiteenzetting, getiteld “150 jaar Vlaamse Conferentie der Balie van Gent: Enkele beschouwingen vanuit historisch perspectief,” nam hij ons mee naar de beginjaren van deze organisatie. Op een bijzonder levendige manier leidde hij ons door de afgelopen 150 jaar van de Vlaamse Conferentie.

Na deze bespreking volgde een panelgesprek over actuele onderwerpen en de toekomst van de advocatuur. Het panel bestond uit Stefaan VAN HECKE (federaal parlamentslid), confrater Peter CALLENS (voorzitter van de OVB), confrater Wim VANBIERVLIET en confrater Katalien VAN HOLSBEKE. Confrater Hans DE MEYER leidde het gesprek als moderator en zorgde ervoor dat het vlot verliep. Diverse interessante invalshoeken werden belicht en grondig besproken. De avond eindigde met een heerlijk walking diner, waar de aanwezigen de gelegenheid kregen om na te praten over deze boeiende dag.

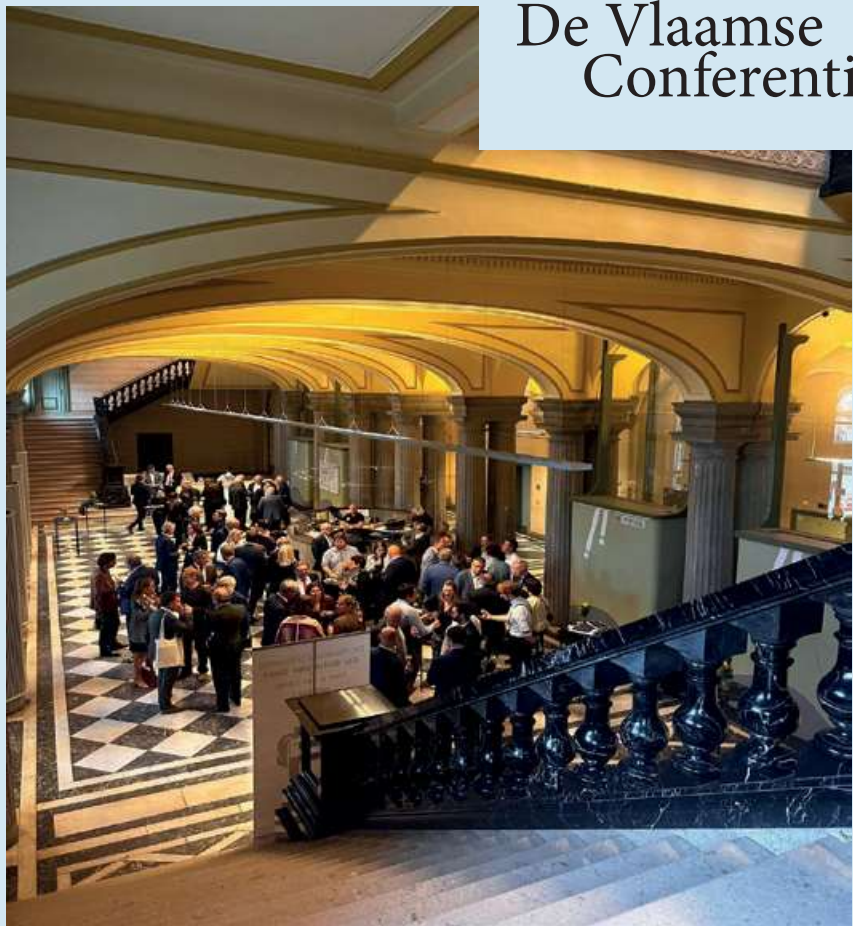
De Vlaamse Conferentie

Niet veel later, op 23 mei 2024, organiseerde de Vlaamse Conferentie haar vierde (en laatste) afterwork van het gerechtelijke jaar. Café Publika in Gent was opnieuw het sfeervolle decor waar vele confraters na een lange werkdag samenkwamen om te ontspannen en informeel bij te praten.

Na al dit vertier volgde een ietwat serieuze, maar bijzonder interessante avondactiviteit: op **27 mei 2024** had de Vlaamse Conferentie een studieavond ingepland met als titel “Actualia inzake Verkeersrecht: Alcohol en drugs in het verkeer: recente rechtspraak en wetwijzigingen.” Spreker van dienst was niemand minder dan politierechter Siegfried STALLAERT. In een snel tempo was deze studieavond uitverkocht, en de aanwezigen hadden geen ongelijk. Politierechter Siegfried STALLAERT nam de vele deelnemers op een boeiende manier mee door de procedures en de meest recente wetwijzigingen en rechtspraak over ‘alcohol en drugs in het verkeer’.

Op **4 juni 2024** volgde een nieuwe studieavond. Deze keer had de Vlaamse Conferentie de eer om confrater en professor doctor Alexander DE BECKER als spreker te verwelkomen. Sinds 2017 doceert professor Dr. Alexander DE BECKER onder andere de vakken ‘Arbeidsrecht’ en ‘Werken bij de overheid’. Met andere woorden: de ideale persoon voor een studieavond over arbeidsrecht. Tijdens deze sessie werd ingezoomd op de ontslagregels uit de Arbeidsovereenkomstenwet, die sinds 1 oktober 2023 ook gelden voor de statutaire personeelsleden van de lokale besturen. Na een stevige, maar interessante uiteenzetting werd de avond traditioneel afgesloten met een hapje en drankje.

Zoals elk jaar organiseerde de Vlaamse Conferentie een EHBO-cursus. Dit jaar lag de focus tijdens de EHBO-sessie op **19 juni 2024** op ‘levensreddende handelingen bij baby’s en jonge kinderen’. De intensieve training werd verzorgd door het Rode Kruis, dé eerstehulp-expert in Vlaanderen. De deelnemers waren zeer enthousiast en gaven lovende reacties over deze waardevolle en praktische opleiding. Het succes van de cursus maakt hem absoluut voor herhaling vatbaar.

Het gerechtelijke jaar werd op **21 juni 2024** in stijl afgesloten met het slotevent. Ook dit jaar werden we weer verwelkomd in de VIP-zone van Gazon Gent, de perfecte locatie voor een zomerse vrijdagavond. In de vroege avond was de sfeer nog ietwat gespannen, omdat er niet één, maar twee verkiezingsuitslagen bekendgemaakt zouden worden. Na de proclamatie van de verkiezingen van Balie Gent (Stafhouder, Vicestafhouder, Raad van Orde en OVB) werden ook de nieuwe bestuursleden voor de Vlaamse Conferentie verkozen. De Vlaamse Conferentie kan met trots medelen dat zij confraters Evelien VAN POUCKE, Sofie LESANDRE, Laura VAN IERSEL, Wouter PARMENTIER, Mathijs VERBEECK en Amber DE DECKER binnen hun bestuur mogen verwelkomen.

Zodra de uitslagen bekend waren, werden de glazen bijgevuld, de felicitaties uitgedeeld en de barbecue aangestoken. Er werd genoten van een heerlijke zomerse BBQ. Toen de zon al even onder was, konden de echte feestvierders nog genieten van een dansfeestje. Kortom: een schitterende avond om het 150ste gerechtelijke werkingsjaar van de Vlaamse Conferentie af te sluiten.

Met het einde van het gerechtelijk jaar en de komst van nieuwe bestuursleden nemen we helaas ook afscheid van enkele trouwe bestuursleden van de Vlaamse Conferentie. Met grote dankbaarheid voor hun jarenlange en onvermoeibare inzet nemen we afscheid van confraters Bernard DE MEYER, Steffi BLOMME, Yannic DE WIN, Robbe VAN DE WIELE en Vincent DE KIMPE.

Ondertussen is het nieuwe bestuur van de Vlaamse Conferentie al volop bezig met de voorbereidingen voor het volgende gerechtelijke jaar. De eerste vergaderingen zijn al gehouden en er wordt met veel enthousiasme gewerkt aan een gevarieerd programma dat zowel leerrijk als ontspannend zal zijn. Ook het volgende gerechtelijke jaar belooft boeiende uitdagingen en waardevolle momenten!

Advocatenrun 2024

Prijs voor de Democratie

De Prijs voor de Democratie op de Gentse Feesten bekroont personen of organisaties die zich volgens de organisatoren uitzonderlijk hebben ingezet voor het behoud en de versterking van de democratie.

De OVB heeft de verkiezingsprogramma's van de zeven Vlaamse politieke partijen (Vlaams Belang, Open VLD, PVDA, Vooruit, N-VA, Groen, CD&V) die de afgelopen regeerperiode vertegenwoordigd zijn in het federaal parlement geanalyseerd. Een groep experts beoordeelde de 677 programmapunten zonder dat zij wisten welke partij welk punt had opgesteld. Na een individuele evaluatie door elke expert kwamen ze samen tot een consensus

over welke voorstellen de rechtstaat versterken, mogelijk bedreigen of daadwerkelijk aantasten.

De OVB is dan ook vereerd om deze prijs, een prachtig bronzen beeld van Walter De Buck, te ontvangen.

Geboortes

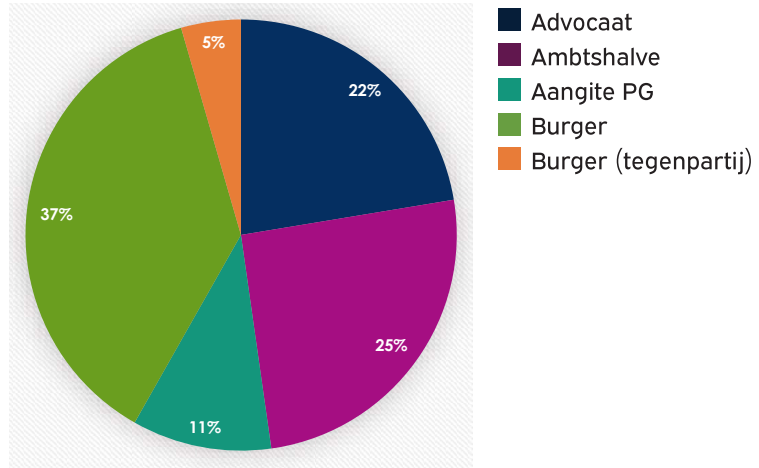
August, zoon van Marieke Van Cauter
Julot, zoon van Laurence Caramin
Uma, dochter van Louis Vandamme

Cijfers tuchtonderzoeken

door Laney Wybo

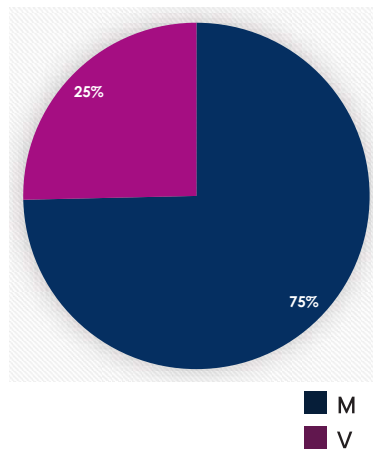
Overzicht van de verschillende manieren van kennisname van feiten waarvoor een tuchtonderzoek werd opgestart.

Kennisname feiten

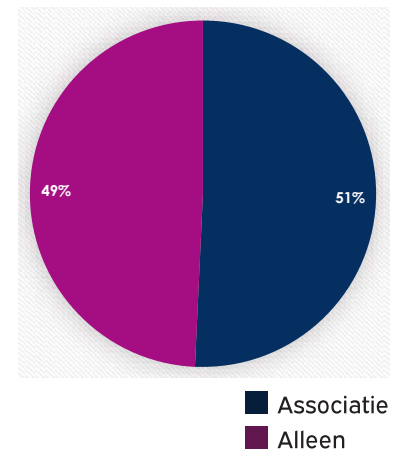

Overzicht van de advocaten tegen wie een tuchtonderzoek werd gestart.

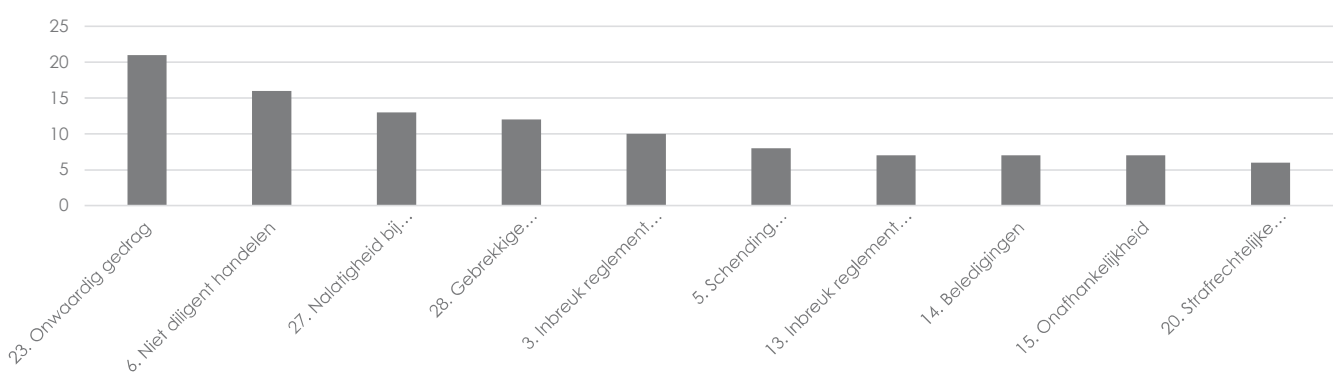
Advocaten

Advocaten

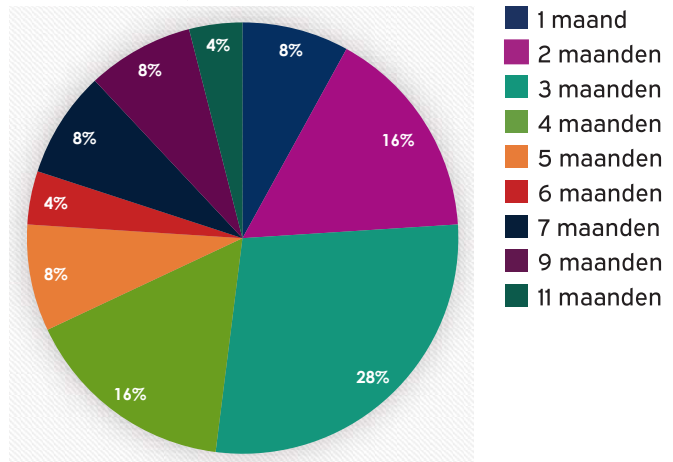
Meestvoorkomende materies tucht

23. ONWAARDIG GEDRAG 5. SCHENDING BEROEPSGEHEIM
 6. NIET DILIGENT HANDELEN 13. INBREUK REGLEMENT ADVOCaat EN MEDIA
 27. NALATTIGHEID BIJ BEHANDELING DOSSIER/VERWAARLOZING BELANGEN 14. BELEDIGINGEN
 28. GEBREKKIGE COMMUNICATIE MET CLIENT 15. ONAFHANKELIJKHEID
 3. INBREUK REGLEMENT CONFRATERNITEIT 20. STRAFRECHTELIJKE FEITEN/VEROORDELING

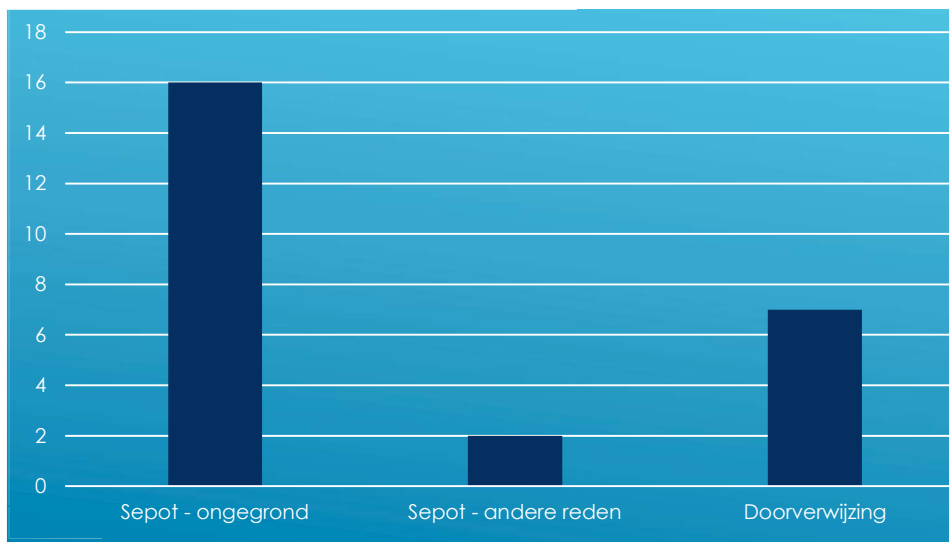
Overzicht van de gemiddelde duurtijd van een onderzoek (openen –afsluiten)

Duurtijd onderzoek

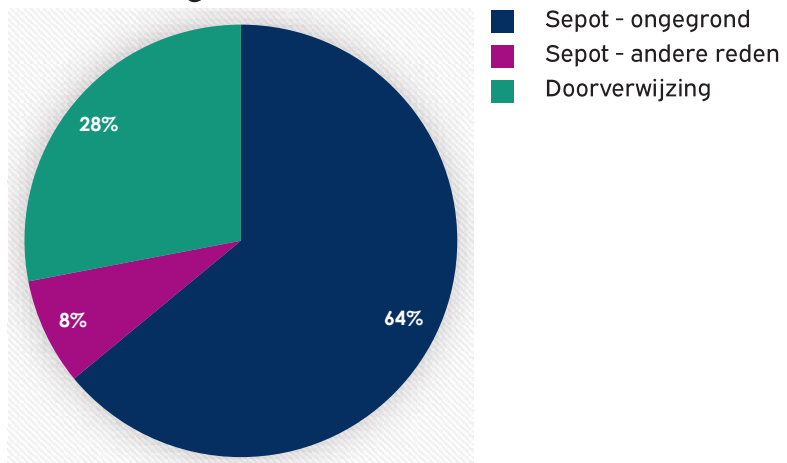

Overzicht van de beslissingen van de stafhouder (25 dossiers)

Beslissingen stafhouder

Beslissingen stafhouder

Mr. Stefaan Gobert

Mr. Tom Hemelaer, zijn oud stagiair bij wie confrater Gobert zijn laatste maanden kantoor hield, brengt een laatste groet aan zijn patron:

Op zijn geboortedag 17 mei is, na een slepende ziekte, van ons heengegaan, confrater Stefaan Gobert.

Hij was een charismatische man, excentriek, die aan hoge snelheid leefde, een strateeg, een fiere advocaat.

Zijn communicatie was dikwijls gespijst met fijnbesnaarde humor. Hij zocht ook steeds de grenzen van het mogelijke op, met soms een zeer innovatieve of originele kijk op de uitoefening van ons beroep, altijd met zijn typische eigengereidheid.

Meester Gobert was ook een van de eersten aan onze Balie die zeer openlijk publiciteit voerde. Voor iedereen is dit nu de normaalste zaak van de wereld, maar 30 jaar geleden mocht dat niet en... werd hij daarvoor op het matje geroepen in het (oud) Gerechtsgebouw.

De laatste jaren van zijn leven bracht hij afwisselend door tussen Gent en het zuidse Cannes. Op het einde verbleef hij in Knokke, met uitzicht op zee, mijmerend over het leven en waar hij er ook afscheid van heeft genomen.

De balie betuigt haar medeleven aan de familie van onze overleden confrater.

| door mr. Tom Hemelaer

Mr. Fons Heyvaert

Fons Heyvaert, professor en gewezen advocaat aan de balie Gent is overleden op 19 juni 2024.

Mr. Fons Heyvaert was een innemende persoon, maar ik blijf hem herinneren als een groot advocaat, een intellectueel van zeer hoog niveau die met durf en branie zijn tijd ver vooruit was. In al zijn bescheidenheid wou confrater Heyvaert in besloten kring heengaan.

Namens de advocaten van de balie Gent buig ik het hoofd voor de advocaat en mens Fons Heyvaert.

| door stafhouder Frank Van Vlaenderen

Tegenlezen

| door Querci

Het woord hierboven is de titel van een nieuwe rubriek die voortaan in Strop & Toga verschijnt.

Ze behandelt onderwerpen die op de een of de ander manier verband houden met lezen (en schrijven).

In zijn boek *Discipline of Law* schreef de Engelse Master of the Rolls Lord Danning pertinent

“Words are the lawyer’s tools of trade.”

Gedisciplineerd woordgebruik moet iedere advocaat dan ook hoog in het vaandel dragen.

Deze eerste bijdrage houdt, jawel, verband met het woord tegenlezen. Hoewel dat werkwoord weinig bekend is en dan ook zelden wordt gebruikt, bestaat het wel degelijk. Het woordenboek definieert tegenlezen als “ter correctie lezen door een ander dan de auteur”. Dat is precies wat de auteur van deze rubriek voornemens is te doen.

Maar eigenlijk is het de aaneenschrijving van tegen en lezen waarover het in deze eerste aflevering gaat. Tegenlezen heeft een heel andere betekenis dan tegenlezen. Tegenlezen is geen pleidooi tegen, maar breekt juist een lans vóór lezen (en voor juist lezen - en schrijven).

Ook bepaalde juridische termen moeten aangeschreven worden om de juiste betekenis te krijgen. In teksten van Vlaamse juristen leest men meestal – om maar twee voorbeelden te noemen - Jaarlijkse Vakantiewet en burgerlijke partijstelling. Het is echter niet de wet die elk jaar terugkeert, maar de vakantie, en het is niet de stelling die burgerlijk is, maar de partij. De verschillende onderdelen van het woord dienen dan ook met elkaar te worden verbonden, zonder spaties. Dat leidt wel tot lange woorden: Jaarlijksevakantiewet en burgerlijkepartijstelling. Maar die zijn klein bier in vergelijking met het Duitse “Rindfleischetikettierungsüberwachungsaufgabenübertragungsgesetz”, weliswaar als wet, niet als woord, afgeschaft in 2013. Anders dan het Engels houdt het Nederlands nu eenmaal, zoals het Duits, van aaneenschrijven.

Geloof je het niet? Vraag het dan zelf ook eens aan de Taaladviesdienst Onze Taal (www.onzetaal.nl/taaladvies of bel onze Taaladvieslijn: 085 00 28 428). Dan krijg je als antwoord:

“In de praktijk schrijven veel mensen inderdaad ‘jaarlijkse vakantieregeling’ of zelfs ‘jaarlijkse vakantie regeling’. Dat heeft waarschijnlijk met drie dingen te maken: mensen vinden zo’n lang woord moeilijk te lezen, de spellingcontrole herkent het woord niet (of ‘corrigeert’ het zelfs automatisch naar losse woorden) en mogelijk speelt ook enige invloed van het Engels, waarin woorden vaker los worden geschreven een rol. Maar jaarlijksevakantieregeling’ en ‘burgerlijkepartijstelling’ zijn inderdaad juist. Een streepje is nog steeds toegestaan, maar niet meer verplicht.”

Zeg dat Onze Taal het gezegd heeft.

De relativiteit van | door mr. Dirk Van de Gehuchte de Olympus

Meester Jan Alleman hield zijn hartslagmeter in de gaten.

Trappend op zijn hometrainer beseft hij de relativiteit van tijd plots beter dan elke uitleg over $E=MC^2$ hem had doen inzien.

Twintig minuten op de hometrainer duurden ontegensprekelijk langer dan twintig minuten zijn favoriete video spelletje spelen.

Aan motivatie ontbrak het hem nochtans niet. Hij had de afgelopen olympische spelen met bewondering gekeken hoe afgetrainde atleten tot ongelooflijke prestaties in staat waren. Onderuit gezakt in de canapé had hij vooral de Belgische Cats en Panthers instructies toegeschreeuwd. Hij twijfelde er niet aan dat, indien hij als coach aan de zijlijn gestaan had, zijn instructies het balverlies in de defensie aanzienlijk had doen afnemen.

Tegelijk was, toen hij schor geschreeuwd een biertje was gaan halen in de koelkast, het besef doorgedrongen dat zijn eigen fysieke paraatheid toch wel schril afstak bij de atleten. Daar zou hij iets aan doen. En zo had in de living van Jan een nieuw meubelstuk zijn intreden gedaan: een hometrainer met zicht op het televisiescherm.

“Weet je”, vertrouwde Jan zijn echtgenote toe, “dat op de hometrainer de tijd langer duurt dan in de zetel?”. “Dus je bedoelt dat, indien je nog maar vijf minuten te leven had, je op de hometrainer zou kruipen om die zo langer te laten duren?” vroeg mevrouw Alleman. Jan dacht even na over deze vraag. “Nee, als ik de tijd echt lang zou willen laten duren, zou ik waarschijnlijk naar je moeder bellen”. De blik van mevrouw Alleman werd plots zo ijzig dat Jan het zweet op zijn rug voelde bevriezen. “Toch jammer dat onze basketvrouwen niet gewonnen hebben tegen Frankrijk. Volgens mij waren ze echt beter”. Jan veranderde strategisch van onderwerp. “Tja, het zijn niet altijd de beste die winnen” concludeerde zijn echtgenote.

Die bedenking deed Jan terug denken aan de balie. “Weet je dat

Nathalie, onze vroegere directeur van de balie, nu directeur is van de gevangenis van Beveren?” “Mooi zo, ze zal dat zeker goed doen. Zo zie je maar, waar een deur sluit gaat een venster open” filosofeerde mevrouw Alleman. Jan dacht hier even over na. “Ik denk niet dat dit het principe is volgens hetwelk gevangenis werken. Hoe dan ook, ze zal dat zeker goed doen. Ik hoorde onlangs dat haar collega, de gevangenisdirecteur van Oudenaarde, zelfs sportwedstrijden inricht in de gevangenis, waaronder wielkoersen.” “Dat worden allemaal massasprints” antwoorde zijn echtgenote. “Hoezo?” “Ja, ontsnappingen zijn daar toch niet toegelaten?”

Bzzzzzzzz.

De verlossende buzzer maakte Jan er attent op dat het einde van zijn lijdensweg was aangebroken. Wat stijfjes stapte hij van zijn trainingstoestel. “Neem maar een biertje, je hebt het verdiend” Jan voelde zich ineens al vrolijker. “Ik heb een biertje gekocht dat bij je past: een Sport Zot”.

Niet enkel de tijd, ook zijn vrolijkheid bleken relatief te zijn.

Rechtenopleidingen aan Hogent

| door mr. Peter De Wilde

Juridisch-administratieve bedienden zoeken stageplaats

We hebben afgesproken met de heer Frédéric Vandebussche, opleidingshoofd Recht en Duurzaamheid

en de heer Jan De Smet, opleidingshoofd Business GO 5 aan HOGENT.

Strop & Toga: HOGENT biedt twee richtingen rechten aan. De professionele bacheloropleiding Rechtspraktijk, afgekort RE en de graduaatopleiding Juridisch Administratieve Ondersteuning, afgekort JURA. Kunnen jullie ons toelichten wat deze twee opleidingen inhouden?

Frédéric Vandebussche: Natuurlijk, in de bachelor RE verdiepen de studenten zich in het complexe en snel veranderende recht. De opleiding richt zich sterk op praktijkkennis, waarbij men leert juridische opzoeken uit te voeren. Dit moet leiden tot het opstellen van adviezen, dagvaardingen of verzoekschriften. Daarnaast is communicatie in het Nederlands, Frans en Engels ook zeer belangrijk.

Jan De Smet: De graduaatopleiding JURA, is zeer praktijkgericht en draait om werkplekleren: het kunnen werken als juridisch-administratief medewerker in juridische kantoren. Vanaf het eerste jaar gaan de studenten op werkplekbezoek en in het tweede jaar verwerken ze concrete dossiers en moeten ze stage lopen. De studenten leren juridische documenten aan te maken en in te vullen. Ze leren inventariseren en archiveren. De nadruk ligt op oplossingsgericht werken.

S&T: Er is dus een groot verschil tussen deze twee richtingen.

FV: De opleiding RE is een professionele bachelor met een sterke theoretische basis die aan de praktijk wordt gekoppeld. De studenten werken in teamverband aan projecten en ze krijgen begeleiding van ervaren docenten uit de juridische sector.

JDS: JURA is een graduaat met een sterke focus op praktijkervaring en is veel minder theoriegericht dan RE, maar met een duidelijke focus op administratieve juridische ondersteuning. Momenteel bieden we JURA enkel aan in weekendonderwijs, op vrijdag en zaterdag. Maar vanaf 2025-2026 starten we met dagonderwijs om beter aan de vraag van generatiestudenten te voldoen.

S&T: Welke carrièremogelijkheden zijn er na het afronden van deze opleidingen?

FV: Na Rechtspraak kan je aan de slag als praktijkjurist, legal advisor of juridisch medewerker. Er zijn ook doorgroei mogelijkheden naar een master in de rechten via een schakelprogramma.

JDS: Als juridisch-administratief medewerker kan je alle togaberoepen (notariaat, magistraat en advocatuur) ondersteunen. Ook kunnen de studenten doorgroeien naar de opleiding RE via een verkort traject.

S&T: Jullie hebben mij meegedeeld dat de studenten ook stage moeten lopen. Zijn er voldoende stageplaatsen beschikbaar? Wat moeten advocatenkantoren of bedrijven doen als ze een stageplaats willen aanbieden?

FV: Onze derdejaarsstudenten RE zijn zelf verantwoordelijk voor het vinden van een stageplaats. We hebben een lijst waaruit ze kunnen kiezen. Maar extra stageplaatsen zijn altijd welkom. Kandidaten kunnen een mail sturen naar de stagecoördinator (zie onderaan). Wij kunnen uiteraard niet garanderen dat studenten hun bedrijf/kantoor zal kiezen.

JDS: Bedrijven of kantoren die interesse hebben om een student JURA te ontvangen als stagiair, kunnen een mail sturen naar de stagecoördinator (zie onderaan). De eerstejaarsstudenten komen enkel meevolgen tijdens een kijkstage. In het tweede jaar moeten ze zelf aan de slag en kunnen ze ook administratief ondersteunende taken uitvoeren.

S&T: Elk jaar organiseren jullie binnen RE een jobbeurs. Wat houdt dit in?

FV: Dat klopt. Deze vindt begin april plaats en richt zich op tweede- en derdejaarsstudenten RE. Bedrijven stellen zichzelf voor en kunnen reclame voor hun stageplaatsen en jobopportunities. Er kunnen cv's uitgewisseld worden. Bij interesse om aanwezig te zijn op onze jobbeurs mag men mij contacteren. Begin september worden de mailings verstuurd met de inschrijvingsprocedure. De plaatsen zijn beperkt, dus first come first served.

S&T: Eens de studenten afgestudeerd zijn moeten ze werk zoeken. Hoe kan een bachelor rechtspraak zich onderscheiden van de anderen op de arbeidsmarkt?

FV: Een bachelor in de rechten kan zich onderscheiden door zowel diepgaande juridische kennis als praktische vaardigheden te ontwikkelen. Belangrijk zijn sterke juridische research, het opstellen van juridische documenten, en het geven van heldere adviezen, vooral in traditionele juridische rollen zoals bij advocaten- en notariskantoren.

Daarnaast zijn organisatorische en administratieve vaardigheden cruciaal voor functies bij rechtbanken, parketten en justitiehuisen. In de zakelijke wereld, zoals bij juridische afdelingen van bedrijven, banken en verzekeringsmaatschappijen, zijn commerciële inzichten en goede communicatievaardigheden essentieel.

S&T: Welke jobmogelijkheden zijn er na het behalen van het grauaat juridische administratieve ondersteuning?

JDS: Na het behalen van je diploma zijn er voor jou heel wat verschillende mogelijkheden op de arbeidsmarkt.

Zo kan je onmiddellijk aan de slag als juridisch-administratief medewerker of juridisch assistent in advocaten- en notariskantoren, bij gerechtsdeurwaarders, griffies van rechtbanken, parketten en politiediensten.

Of je kan solliciteren bij juridische diensten van bedrijven, banken, verzekeringsmaatschappijen en sociale secretariaten. Ook werken bij de overheid is een optie. Daar kan je aan de slag als ambtenaar bij diverse diensten van overheidsinstellingen (gemeenten, provincies, federale en gemeenschaps- en gewestinstellingen), bijvoorbeeld financiële diensten en personeelsdiensten.

S&T: Wat moeten bedrijven doen als ze een vacature hebben?

FV: Vacatures mogen naar mij gestuurd worden via: frederic.vandenbussche@hogent.be. Ze worden dan gepubliceerd op onze LinkedIn-pagina: "Alumni rechtspraak HOGENT". Onze afgestudeerde studenten kunnen deze pagina bekijken en elk jaar worden ook onze derdejaarsstudenten hieraan toegevoegd.

JDS: Vacatures voor JURA mogen naar mij gestuurd worden via jan.desmet2@hogent.be.

S&T: Bedankt voor jullie uitleg over de opleidingen Rechtspraak en Juridisch Administratieve Ondersteuning. Het is duidelijk dat beide programma's veel te bieden hebben voor studenten die geïnteresseerd zijn in een juridische carrière.

FV: Het was ons een genoegen om meer te vertellen over de opleiding Rechtspraak.

JDS: Graag gedaan. We hopen dat advocaten de weg naar onze opleidingen weten te vinden.

Wie stageplaatsen ter beschikking heeft kan contact opnemen met de stagecoördinatoren:

<https://hogent.be/externe-partners/werkveld/stages-en-bachelorproeven/>

Ik heb het WELLICHT nooit graag gedaan

Vrederechter
Michel de Clippele

| door mr. Johan Cansse

Hoewel het tweetalige Schaarbeek/Schaerbeek over een eigen treinstation beschikt,

had Michel de Clippele, de gastheer naar wie ik op weg was, mij van tevoren uitgelegd

dat voor een bezoek aan het Vrederecht waarvan hij inmiddels meer dan één jaar titularis is,

het Brusselse Noordstation via de uitgang “rue d'Aerschot” (dé hoerenstraat van Brussel) als een betere optie gold.

Aldus werd mij op een doodgewone woensdagvoormiddag in juni plots een onvermijdelijke confrontatie opgedrongen met de op dat moment reeds onverwacht actieve publieke setting van amper geklede meisjes in etalages. Via een pittige wandeling van een klein kwartier langs de steil opwaartse Dupontstraat kon ik mij aan de beklemming van de prostitutiebuurt onttrekken en letterlijk opklimmen naar mijn justitiële eindbestemming. Voorbij een kleine wachtruimte stapte ik de zittingszaal binnen, waar hoge matte ramen opvielen, verrassend dicht achter de verhoogde houten rechtersdesk gesitueerd, onmiddellijk uitgevend op de drukke Koningstraat en hoorbaar niet aan enige geluidsisolerende normen beantwoordend: typische stadsgeluiden drongen amper gedempt naar binnen en het interieur kon een opfrisbeurt gebruiken. Maar al deze materiële onvolmaaktheden beletten niet dat ik, van op de achterste bank tijdens de aan de gang zijnde zitting, getuige was van niets dan rustige gemoedelijkheid en vriendelijke sereniteit met respectueuze bejegeningen van en naar de man die het vooraan voor het zeggen heeft.

Welkom in het Vrederecht van Schaarbeek. Bienvenu à la Justice de Paix de Schaerbeek.

Dynastie

Het is dat je het zelf een dynastie noemt, want ikzelf zou die term in alle bescheidenheid niet gebruiken, maar ik stam inderdaad uit een familie van juristen. Mijn

grootvader was jurist en Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie, mijn vader was advocaat, mijn broer is advocaat. Ik ben gehuwd met een juriste wier beide grootouders magistraat waren en heel wat neven en nichten zijn ofwel zelf ofwel ook gehuwd met een jurist. Ondanks deze in de rechten gedrenkte entourage, was het voor mij zeker geen eerste keuze. Als kleine jongen droomde ik ervan geneeskunde te studeren maar ik was, overigens zoals alle de Clippels, geen held in wiskunde, noch in chemie of fysica. Ik heb destijds alles gemeden wat met wiskunde te maken had, reden waarom ik voor de Latijn-Griekse richting koos, van waaruit het ergens logisch leek om rechten te gaan studeren. Ik heb dan ook maar gedaan wat mijn vader en diens vader vóór hem deden, maar het was zeker niet met volle overtuiging en ik denk dat ik zelfs niet wist wat een advocaat precies deed toen dat ik aan mijn hogere studies begon.

Bruine enveloppe

Uiteindelijk ben ik 30 jaar advocaat gebleven. Het fijnste aan het beroep vond ik het gevoel na het openen van “de bruine enveloppe” met daarin een vonnis waarin de rechtbank mij gelijk gaf. En hoewel er steeds vaker kritiek wordt gegeven op justitie, ben ik zelf in 30 jaar tijd slechts twee keer zeer zwaar ontgoocheld geweest in die zin dat er mijn cliënt zwaar onrecht was aangedaan. Het was slechts twee keer, maar die beide keren met een zeer grote persoonlijke impact, ook op menselijk vlak.

Burn-out

Ik heb altijd een mooie praktijk gehad, hoewel ik er financieel zeker veel méér uit had kunnen halen: geld was nooit mijn belangrijkste drijfveer maar door niet systematisch time-sheets te hanteren heb ik in de loop der jaren vele duizenden euro's laten liggen. Door op een bepaald moment te veel hooi op de vork te nemen en steeds te perfectionistisch te willen zijn, ben ik in een burn-out beland... ik ben wel steeds voltijds aan het werk gebleven, pleegde daardoor nog méér roofofbouw op mijn gezondheid en functioneerde in survivalmodus. Gelukkig heeft in de allereerste plaats mijn echtgenote mij toen heel veel geholpen, evenals mijn vader en diens secretaresse... Van de balie mocht ik die ondersteuning niet van alle kanten ondervinden, al waren er drie confraters die zeer positief verrasten,

evenals één magistraat en een alom gevreesde procureur met een gouden hart. In dit verband wil ik trouwens een kleine parenthese maken ... toen ik aan de balie bekend maakte dat ik zou overstappen naar de magistratuur, ontving ik, net als andere confraters in gelijkaardige situaties trouwens, ook ouderen die met pensioen gingen, een brief die me bijna van mijn stoel liet vallen ... in de zin van “u heeft zoveel tijd om meteen uw derdenrekening af te sluiten” en “u moet uw advocatenkaart uiterlijk binnen de 48 uur inleveren” ... alles in een stijl alsof ik iets had misdaan en mij als sanctie plots allerlei verplichtingen werden opgelegd. Ik heb dat als bijzonder onaangenaam ervaren. Gelukkig laat de huidige stafhouder onder zijn batonnaat een verfrissende wind waaien met veel meer erkentelijkheid en dankbaarheid naar de advocaten toe en met een lovenswaardig einde aan de “ons-kent-ons”-mentaliteit. Dat mag eens uitdrukkelijk worden gezegd.

Zaadje

Het zaadje om iets anders te doen dan de advocatuur is misschien al meer dan 10 jaar geleden geplant ... Ik wilde iets anders doen maar kende niets anders, tot wanneer ik eens toevallig in Schaarbeek een zaak had gepleit, waar ik een kansarme cliënt had verdedigd. Daags nadien ontving ik een mail van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel met de vraag of ik de overstap naar de magistratuur wou overwegen. Ik stond daar niet negatief tegenover, maar wist dat ik wel eerst moest slagen in een wat bij iedereen toch als een zeer zwaar examen bekend stond bij de Hoge Raad. Ik heb toen beslist: ik neem één keer deel aan dat examen en als ik slaag riskeer ik de overstap. En zie, zo geschiedde.

Een beetje zwanger

Los van het juridische examen is er overigens ook onder andere een psychologische screening via een online interview, waarbij ik mij de vraag herinner hoeveel, in een schaal van 1 tot 5 ik mezelf zou quoteren inzake integriteit. Ik moest niet lang nadenken om mezelf 5 op 5 toe te kennen, waarop de interviewer vroeg of het niet een beetje zelfingenomen was om mezelf zo hoog in te schatten. Maar dat vind ik niet, want integriteit verdraagt volgens mij geen marges: je kan niet een beetje integer zijn, net zo min als je een beetje zwanger kan zijn. Je bent integer of je bent het niet en ik vond het altijd al, maar zeker nu als magistraat, van kapitaal belang om altijd en overal integer te zijn.

Schaarbeek-Schaerbeek

Officieel is het kanton Schaarbeek (er zijn hier overigens twee kantons) tweetalig, maar ik kan ondertussen vaststellen dat het werk zo goed als eentalig in het Frans verloopt. Ik ben zelf thuis in het Frans opgevoed, maar liep zowel in het lager als in het middelbaar onderwijs school in het Nederlands, om mijn hogere studies dan weer in Namen en Straatsburg in het Frans te voltooien. Mijn tweetaligheid is dus zeker een grote troef, ook al omdat ik er bovenop mijn mooie salaris nog eens een dito bonus voor ontvang. (lacht)

Mijn kanton is overigens zeer divers: letterlijk gaande van de dakloze tot de kasteelheer, van de hoogopgeleide universitair tot de analfabeet... regelmatig mensen met een migratie-achtergrond

die hoofdzakelijk Arabisch praten en die ik zie glunderen wanneer ik hen met een paar woorden in hun eigen taal kan aanspreken... Het is door zeer dicht bij alle mensen te staan, dat vertrouwen in justitie ontstaat ... Mijn stokpaardje zijn de verzoeningszittingen, waar ik steeds uitvoerig de tijd voor neem, de mensen op hun gemak stel, écht naar de mensen luister en zéér vaak met gunstig resultaat. Ik ben daarbij zeer praktisch ingesteld en probeer met mijn menselijke aanpak tot een oplossing te komen, wat zo goed als altijd lukt. Ik krijg daar niet zelden achteraf bedankingsbrieven over... er vloeien soms tranen van opluchting van mensen die zich voor het eerst in hun leven echt gehoord voelen. Ik ambieer geen wekelijkse publicaties in het Rechtskundig Weekblad en ik gedraag mij op de zitting niet als een dictator. Mijn focus is altijd het helpen van mensen.

Macht

Macht heeft me als dusdanig nooit geïnteresseerd en ook vandaag niet, hoewel ik me zeer bewust ben van hoe ver die macht reikt. Ik ben ervan overtuigd dat sommige uitspraken levens van mensen kunnen verwoesten of zelfs soms tot zelfmoord kunnen leiden... Ik gebruik de macht die ik nu heb enkel om het goede te doen en die ingesteldheid biedt mij dagelijks een zalig gevoel. Ik heb recent ook, na het volgen van een gespecialiseerde opleiding, voor het volledig Brussels arrondissement de functie van vertrouwenspersoon aanvaard. Ik hoop dat men mij op mijn begrafenisplechtigheid, die hopelijk nog veraf ligt in de tijd, zal herdenken als de minzame rechter die naar oplossingen zocht.

Adel

Als jij suggereert dat het feit dat ik als lid van de adel misschien moeilijker zou kunnen omgaan met de mensen aan de andere kant van het sociale spectrum, dan wil ik je twee keer graag tegenspreken. Hoewel aan mijn grootvader de titel van burggraaf werd aangeboden (die hij weigerde), is het een algemene misvatting dat mijn familienaam met “kleine d” een adellijke herkomst impliceert en hoewel het natuurlijk wel juist is dat ik in eerder gepriviligieerde omstandigheden ben opgegroeid was bij onze opvoeding de focus op respect voor iedereen zeer belangrijk. Zoals al eerder gezegd gaat mijn hart vaak uit naar de zwaksten en ik voel mij daar in de verste verte niet boven verheven en mijn leitmotiv is dat ik alle mensen behandel zoals ik zelf behandeld wil worden. Mijn afkomst staat dus mijn missie als rechter niet in de weg, wel integendeel.

Supergelukkig

Ik had nooit gedacht dat mijn job als Vrederechter mij zo gelukkig zou kunnen maken: het werk is zeer gevarieerd, ik ontmoet een multiculturele en socio-economische boeiende mix van mensen en het kunnen oplossen van conflicten brengt me veel voldoening. Het stressniveau is ook een stuk lager dan destijds als advocaat, zelfs al werk ik veel en graag: ik probeer alle zaken in dezelfde week van de zitting af te werken en zelfs al doe ik

dat soms 's avonds laat of in het weekend, dan voelt het werk totaal niet aan als een last. Ik ben ook blij met mijn keuze voor Schaarbeek, dat onterecht door wie er niet bekend mee is als een soort Chicago wordt gepercipieerd. Ik wou een voldoende afstand van Gent om volkomen objectief te kunnen blijven en hoewel er aanvankelijk misschien hier en daar wat argwaan bestond bij griffiepersoneel en advocaten over die Gentenaar als vreemde eend in de bijt, stel ik vast dat de verstandhouding inmiddels opperbest is. In het algemeen moet ik trouwens ook zeggen dat de hoffelijkheid van de advocaten mij opvalt, zelfs al wordt er doorgaans wel wat breedvoeriger gepleit dan in Gent. Persoonlijk hou ik wel van die uitvoerige aanpak met mooi taalgebruik. Ik voel me hier duidelijk als een vis in het water en ik ben hier supergelukkig. Als het aan mij ligt blijf ik Vrederechter tot zolang het wettelijk kan en de gezondheid het toelaat. En ja, hiér in Schaarbeek! Had ik het geweten, had ik de overstap sneller gemaakt en als ik met recul op mijn loopbaan als advocaat terugkijk kom ik tot de conclusie dat ik het misschien wel nooit graag heb gedaan, wat niet belet dat 30 jaar ervaring in een all-round kantoor, samen met mijn opleiding tot bemiddelaar, de beste leerschool blijkt te zijn om in de vele materies die een Vrederechter voorgeschoteld krijgt mijn weg te vinden. Vandaag ben ik een supergelukkig man.

(Slot)

Hij zei het letterlijk zo: “Ik ben supergelukkig!”. Maar hij had dat niet hoeven te doen, want de pretlichtjes in de ogen, de relaxe lichaamstaal, de omgang met de advocaten en “de gewone man” ter zitting... alles straalde dat geluk uit dat wel besmettelijk leek ... twee families die onderburen waren van mekaar in een slecht geïsoleerd appartementsblok en zich duidelijk niets beter konden veroorloven, stonden tegenover mekaar in een conflict over geluidsoverlast.. beide kanten kregen uitvoerig het woord, konden hun voelbaar diepe frustraties luchten in een zeer interactief debat waarin na veel vriendelijke interventies en suggesties partijen uiteindelijk met een akkoord naar buiten stapten... iedereen was duidelijk opgelucht, voelde zich gehoord en begrepen en toen ik zelf vertrok, zag ik hoe de daarnet-nog-felle-tegenpartijen mekaar letterlijk omhelsden op dezelfde troosteloze parking langs waar ik was gekomen. Vreugde brengen in troosteloze omstandigheden. Michel de Clippele zei dat het zijn missie was en ik zag dat ze geslaagd was.

De Commissie van Stagiairs

door mr. Anneleen Valcke

Waarde confraters, beste stagiairs,

Het gerechtelijk jaar 2023-2024 is voorbij gevlogen!

U kon al onze activiteiten en zaken waarmee we bezig zijn volgen in Strop & Toga maar ook op onze sociale media kanalen. U zal dan ook gezien hebben dat wij een enquête uitstuurden onder de stagiairs. Dit om een beter inzicht te krijgen in de behoeften en ervaringen van onze stagiairs.

De resultaten van deze enquête zullen later nog uitgebreid worden gecommuniceerd en zullen ons helpen om gericht in te spelen op de wensen en noden van onze stagiairs.

Vervolgens stond traditiegetrouw het balieweekend van de Commissie voor de deur, een jaarlijks terugkerend hoogtepunt dat niemand wil missen. Het weekend vond plaats in de Vlaamse Ardennen, Kluisbergen. Het thema 'De ronde van Balie Gent' sloot dan ook goed aan bij de setting.

Nadat de stagiairs hun kantoor mochten verlaten van de stagemeeesters en de werkweek achter zich konden laten, werden ze met een glaasje ontvangen. Eenmaal iedereen opgewarmd, stond een quiz op de planning. Goed gelachen en zelfs wat bijgeleerd.

Zoals het de wielersport betaamt, dient goed samengewerkt te worden om een overwinning te behalen. Het weekend stond dan ook in het teken van teambuilding die zowel fysieke kracht als wijsheid vereiste. De activiteiten in 'The Outsider' daagden de stagiairs uit en brachten ons letterlijk en figuurlijk dichter bij elkaar. Na deze inspanningen, zetten we de tour verder richting Oudenaarde, waar de brouwerij van Lindemans gelegen is. Na een interessante rondleiding met uitleg over het brouwproces, konden de creaties worden geproefd.

Ondanks het ontbreken van de zon tijdens de afsluitende BBQ, was de warmte en het enthousiasme van de stagiairs meer dan voelbaar, wat de dag en het weekend tot een groot succes maakte. Verder bolden we rustig richting het einde van het gerechtelijk jaar. We namen vervolgens halt aan Gazon voor het jaarlijks slotevent.

Met een glas bubbels werden de resultaten van de verkiezingen voor stafhouder, vicestafhouder, de leden van de raad van de orde en de afgevaardigden in de algemene vergadering van de OVB aangekondigd. Met veel trots mochten wij vernemen dat voormalige voorzitter van de commissie van stagiairs, Mr. Valentine Vandendriesche, en voormalige stagistenvertegenwoordigster, Mr. Emine Ozen, verkozen werden als nieuwe leden van de raad van de orde.

Hun aanstelling zal een frisse wind door de balie laten waaien en ervoor zorgen dat de belangen van de stagiairs ook goed vertegenwoordigd blijven.

Kortom, we kunnen terugkijken op een geslaagd jaar, mede dankzij het enthousiaste bestuur. Ik wil hen dan ook graag via deze weg hartelijk bedanken voor hun inzet en toewijding.

Tenslotte nog een korte vooruitblik: Op 2 september zal er wederom een nieuwe lichte stagiars de eed afleggen en tot ons mooie beroep toetreden.

Wij zijn alvast enthousiast hen te verwelkomen en zijn daarom dan ook volop voorbereidingen aan het treffen voor de Dag van de Stagiair op 4 oktober 2024. We blijven ons inzetten om een ondersteunende en stimulerende omgeving te creëren voor alle stagiairs, zowel huidige als toekomstige. We kijken ernaar uit om ook in september verder te bouwen aan een succesvol en inspirerend jaar.

Poezie | door Saskia Goethals

in 't gerecht: liever nie...

“Een Nederlands rechter is in 2011
behoorlijk in de rats geraakt
Nadat hij in zijn rechtszaal
Melding van een gedicht had gemaakt.

Na onderzoek van strafbare feiten:

Fraude en 't vormen van een bende -
Vroeg de rechter of iemand Hieronymus van Alphen kende
Waar de ene advocaat ontkende, de ander de grenzen van zijn
zwijgrecht verkende
Bewees de rechter, dat hijzelf, de eerste 8 regels van 't gedicht
studeerde,
Hij werd poëtisch en scandeerde:
“Jantje zag eens pruimen hangen,
O! als eieren zo groot.
't Scheen, dat Jantje wou gaan plukken,
Schoon zijn vader 't hem verbood.
Hier is, zei hij, noch mijn vader,
Noch de tuinman, die het ziet:
Aan een boom, zo vol geladen,
Mist men vijf zes pruimen niet.”

't Was de bedoeling dat de rechter oordeelde
Nu miljoenen ongemerkt verdwenen
of de man wel of niet fraudeerde
Maar toen na de pauze de een na d'ander advocaat wederkeerde,
werd om de rechters wraking verzocht
en de rechter, nu zelf op 't bankje, zijn partijdigheid werd onder-
zocht
niet vooringenomen, niet uitgekocht
maar door beeldspraak,
behept met die uiterlijke schijn.
Door verwijzing naar pruimen die verdwenen zijn”
Het gedicht en dit verhaal hebben een moraal: geen poëzie maar
rechtstaal in vonnis en in rechtszaal.”

Noot: echt gebeurd, de Klimop-zaak,
beschreven door Robin Kerkhof, Poezie in de rechtbank, Poezieverrijkt.nl,
<https://neerlandistiek.nl/2021/04/poezie-in-de-rechtbank-foei/>
<https://uitspraken.rechtspraak.nl/details?id=ECLI:NL:RBHAA:2011:BQ0083>

Een verzekeringsplan op uw maat? Wij helpen u graag op weg.

Het is makkelijk verloren lopen in de verzekeringswereld.

Vanbreda Risk & Benefits toont u graag de juiste weg naar een **verzekeringsplan beroepsaansprakelijkheid** op maat.

Als toonaangevende verzekeringsmakelaar en consultant leveren wij op dit vlak reeds jarenlang oplossingen aan de **Ordes van Advocaten en de Orde van Vlaamse Balies**.

Bent u als advocaat in het bezit van een kunstcollectie, dan kunt u terecht bij onze **Fine Art Division**. Dankzij onze exclusieve samenwerking met nicheverzekeraars in kunst- en antiekverzekeringen én gespecialiseerde experts, kunnen wij u nu ook een verzekering op maat van uw privécollectie garanderen.

U merkt het: zowel in uw beroeps- als in uw privéleven kunt u vertrouwen op Vanbreda Risk & Benefits.

Contactinfo

Vanbreda Risk & Benefits
Plantin en Moretuslei 297
2140 Antwerpen
Tel. + 32 3 217 67 67
info@vanbreda.be

www.vanbreda.be / www.eosrisq.be

4000 aangesloten advocaten, dat pleit voor Xerius!

Luister naar de argumenten van uw confraters en sluit ook aan bij Xerius, het grootste sociaal verzekeringsfonds voor advocaten.

UW VOORDELEN

advies van topkwaliteit

toegang tot de informatie in uw digitaal dossier

de laagste werkingskosten in de sector: slechts 3,05%

gratis persoonlijke pensioenberekening en bijhorende begeleiding

Overstappen naar Xerius is gratis en gemakkelijk
via www.xerius.be/overstappen

PRECURA, uw verzekering tegen inkomensverlies bij ziekte en ongeval.

Uw professionele carrière draait wellicht op volle toeren, maar er zijn van die dingen die u niet ziet aankomen – waarschuwingssignalen of niet: een depressie, burn-out of een banaal ongeluk met arbeidsongeschiktheid tot gevolg. PRECURA biedt u op dat moment een stevige bescherming tegen inkomensverlies. Bij PRECURA bent u méér dan een polisnummer alleen. Zo zorgt onze Disability Case Manager (DCM) voor een persoonlijke begeleiding in geval van ziekte of ongeval.

U kiest bij PRECURA zélf de hoogte van uw vervangingsinkomen. Via uw Balie kan u zich aansluiten bij de collectieve Basiswaarborg "Prevoca". U kan uw dagvergoeding ook optrekken "à la carte" via onze individuele inkomensverzekering "Precura". Tot slot kan u zich ook via uw advocatenkantoor supplementair verzekeren onder de noemer "Prevoca Office". Sta even stil bij het belang van uw inkomensverzekering en contacteer ons: 02 304 11 11. Wij zorgen voor uw financiële gemoedsrust.

www.precura.be

<p>Prevoca</p> 	<p>Precura</p> 	<p>Prevoca Office</p> 	<p>Omzetverzekering Precura PRO</p>
<p>Uw collectieve inkomensverzekering via uw Balie</p>	<p>Uw bijkomende individuele inkomensverzekering</p>	<p>Uw collectieve inkomensverzekering op maat van kantoren en associaties</p>	<p>Bescherm uw inkomen en de omzet van uw vennootschap bij ziekte en ongeval</p>

Romeinssteenweg 564 A
1853 Grimbergen
(Strombeek-Bever)
T 02 304 11 11
F 02 304 11 10
info@precura.be
www.precura.be